

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591135375344/facsimile.pdf> (tilgået 19. juni 2021)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

lige Theologs Skrifter røre mit Sind saa meget som intet hidindtil har gjort. Gid jeg saa sandt maa elskes af GUD som jeg høilig ønsker at takkes denne ypperlige Mand, af hvem jeg med største Glæde vil lade mig ruske i Øret, ifald jeg tykkes at have indsuget Vildfarelser af min verdslige Læsning.« I det jeg sagde dette til Forord, blev Bordet hævet, og man skiltes. Men for at afvælte fra mig enhver gudfrygtig Buddæi Mistanke (hvem jeg for Alvor sætter langt over alle Philosophos og de syv Vise), sendte jeg siden vor Theologo *en Tayle* med oprigtig Forklaring paa min *Religion*, indsluttet i følgende *Articler*:

1. Iblandt den algode og almægtige treenige GUDs utallige Velgerninger sætter jeg den forrest, at det er faldet i min Lod at skabes i en christen Moders Liv og oplæres af de helligste Mestre: *Moses*, *Propheterne* og *Apostlene*, til et i Sandhed velsignet Liv.

2. Fremdeles kalder jeg det en uskatteerlig Gave af det guddommelige Forsyn, at jeg som Dreng har annammet af den rene og uforfalskede evangeliske Kirke, som vi kalde den *Lutheriske*, den *Augsburgiske Bekendelses Regel*, hvorefter jeg kan dyrke GUD. Det være dog langt fra, at jeg skulde drive Spot med de Christnes Gudsdyrkelse udenfor denne, ihukommende, *at Gud anseer ikke Personer, men hvo iblandt alle Folk som ham frygter og gør Retfærdighed, er ham behagelig*^{b)}.

3. At mundhugges om Religion gør jeg mig næsten en Samvittighed af. Om Noæ Ark og dens

Art forsker jeg ikke; jeg har nok i med gudfrygtigt Sind at betragte og se op til de guddommelige Undere og sammen med den visere og bedre menige Mand roligt omfatte den fra Himlen nedskikkede Sandhed, uanfægtet, uforstyrret og ufor skrækket, medens jeg overlader Ordstrid og Efterforskningers ørkesløse Subtilighed til de hellige Kamphaner.

4. Om GUD har jeg een Gang i mit Liv tvivlet, som en ung Mand paa nitten Aar, da jeg lagde mig efter de theologiske Lærdomme; ej længe efter blev jeg ved GUDs naadige Hjælp atter bragt paa rette Vej af *Balduino*, der i følgende Vers havde henvist mig til Stjærnerne, Guds Tankes Vidner og Herolder:

Hvo Stjærnehimlen ser, maa sværge: GUD er til^{d)}.

Fra den Stund gløder i al Fald min Sjæl saalunde af en himmelsk Ild, at jeg (det være sagt til u dødelig Hæder for Guddomsnavnet) er vis paa, *at hverken Død, ej heller Liv, ej heller Engle, ej heller Fyrstendømmer, ej heller Magter, ej heller det Nærværende, ej heller det Tilkommende, ej heller det Høje, ej heller det Dybe, ej heller nogen anden Skabning skal kunne skille mig fra Guds Kærlighed i Christo Jesu, vor Herre*^{m)}.

5. Den hellige Skrift omfatter jeg med saa stor Ærbødighed, at jeg ofte eller rettere altid græmmer mig over at den befalles af saa mange Lærde med utoede Hænder, udbyttes af saa mange slemme Hoveder, beklíkkes af saa mange vanhellige Pen-